

10 maja 1928 r.

E051 5/08

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIIS PATENTOWY

Nr 6632.

Kl. 68 d 16.

Stanisław Rozwadowski
(Warszawa, Polska).

Bufor do drzwi.

Zgłoszono 6 sierpnia 1925 r.
Udzielono 23 grudnia 1926 r.

Istniejące przyrządy do powolnego zamykania się drzwi mają tę ogólną wadę, że posiadają mechanizmy skomplikowane, wymagają więc stałego nadzoru, a przy braku takowego prędko się psują.

Poniżej jest opisany i przedstawiony na załączonym rysunku przyrząd, pozbawiony tej wady.

Składa się on (fig. 1,2) z gumowego balonika *a* z wstawioną w niego i przymocowaną rurką *b*, osadzoną w wsporniku *d*, zapomocą którego cały przyrząd przytwierdza się nieruchomo do drzwi *M* (lub odrzwi) z odpowiedniej strony.

Rurka *b* jest zakryta korkiem *c*, zaopatrzoną na wewnętrznej stronie w przymocowaną do niego na przegubie kłapkę *c'* (ta kłapka może być i nakładana). Korek *c* posiada dwa przechodzące nawylot

kanały: jeden wąski, znajdujący się naprzeciw otworu w kłapce *c'*, i drugi szeroki, zakrywany tą kłapką.

Balonik *a* jest wykonany z gumy, więc po ściśnięciu powraca do pierwotnego stanu wskutek swej sprężystości, gdy jest zwolniony. Przy drzwiach zamkniętych ściśnięty balonik posiada mniej więcej kształt, przedstawiony na rysunku linią przerywaną.

Podczas otwierania drzwi balonik *a* zwalnia się i napręża, wciągając powietrze przez kanały w korku *c*, wobec czego powraca do swego pierwotnego kształtu, oznaczonego na rysunku linią ciągłą.

Gdy drzwi zamykają się samoczynnie pod działaniem sprężyny, wówczas ściskają one balonik *a*, i kłapka *c'* pod parciem powietrza zawartego wewnątrz zakrywa

szeroki kanał w korku *c*, wobec czego powietrze uchodzi powoli tylko przez wąski kanał tak, że drzwi zamykają się powoli.

W celu ochrony buforu od uszkodzenia w razie mocnego naciśnięcia drzwi na balonik, np. przy ręcznym zamykaniu drzwi, nadaje się korkowi kształt kłapy *c*, osadzonej luźno w wylocie rurki *b* i przyciskanej sprężyną *z*, która jest odpowiednio napięta zapomocą pokrywki *b'* naśrubowanej na zewnętrzny koniec rurki *b*; napięcie sprężyny *z* jest takie, że przytrzymuje ona korek *c* na miejscu, gdy ciśnienie drzwi na balonik jest normalne, uzależnione tylko od sprężyny, zamykającej drzwi, natomiast gdy ciśnienie na balonik wskutek jakiegokolwiek bądź przyczyny powiększy się ponad normalne, wówczas sprężyna sciska się korkiem pod działaniem sprężonego powietrza, wychodzącego z balonika *a*; korek otwiera wówczas wyjście dla powietrza, które, przechodząc pod korkiem *c*, wylatuje swobodnie przez boczne otworki rurki *b*, znajdujące się pod tym korkiem. Szttyfcik *b²*, przylegający swym końcem do ściętego płasko boku korka *c*, zapobiega obracaniu się tego korka około osi.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Bufor do drzwi zamykanych pod działaniem sprężyny lub innego mechanicznego środka, znamieny tem, że posiada balonik (*a*) z gumy lub z innego elastycznego materiału, zaopatrzony w rurkę (*b*), zamkniętą zapomocą przymocowanej

na stałe pokrywki (*c*), w której znajdują się dwa przechodzące nawylot kanały -- wąski i szeroki, przyczem szeroki kanał jest zakryty normalnie klapką (*c'*) odchylającą się w stronę balonika, wobec czego, gdy bufor jest przymocowany na stałe zapomocą wspornika (*d*) lub w inny sposób do drzwi (odrzwi) tak, że one naciskają przy zamykaniu balonik, wówczas powietrze uchodzi z tego balonika przez wąski kanał pokrywki (*c*), sprowadzając powolne zamykanie się drzwi; natomiast przy otwieraniu drzwi balonik wskutek swej sprężystości nabiera powietrza, wchodzącego przez otwierający się wówczas szeroki kanał pokrywki (*c*).

2. Odmiana buforu do drzwi według zastrz. 1, znamienna tem, że pokrywka (*c*) z kanałami wąskim i szerokim oraz klapką (*c'*) jest zaworem, który może przesuwać się w pewnych granicach wzdłuż rurki *b*, wychodzącej z balonika (*a*) buforu, i który jest przyparty do siodełka w tej rurce zapomocą spiralnej lub innej sprężyny (*z*) umieszczonej pod nim, przyczem naciskająca siła sprężyny jest taka, że przytrzymuje zawór (*c*) podczas normalnego nacisku na balonik (*a*), gdy zaś nacisk przewyższy normalny, wówczas zawór (*c*) przewyższa naciskającą siłę sprężyny (*z*) i przesuwa się nazewnątrz, otwierając ujście dla sprężonego w baloniku (*a*) powietrza.

Stanisław Rozwadowski.

